

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Reško uprašanje.

Znani so našim čitateljem dogodki, ki so se vršili ob priliki, ko je bival presvetli cesar, kralj ogerski in hrvatski na Reki. Ti dogodki so se takrat jako živahno in strastno razpravljali v ogerskem državnem zboru in dali povod raznim interpelacijam obeh frakcij opozicije. To porabil je poslanec na hrvatskem saboru g. Erazem Barčič ter stavil obširno interpelacijo glede Reških odnošajev.

Vsem dosedanjim političnim težavam, katere prouzročuje čudno stanje Reke proti Hrvatski in Ogorski, pridružila se je še agitacija, ki jo je v najnovejšem času pričel novoimenovani Reški župnik kanonik Bedini proti hrvatski liturgiji, katero hoče na vsak način izpodrinuti in uvesti na njeno mesto latinščino, kakor smo že poročali na kratko.

Prišel se je odločen odpor proti takemu počenjanju in nabirajo se podpisi za spomenico, ki se bode odposlala papežu. Ta spomenica šteje že jako mnogo podpisov najodličnejših domoljubov Reških. To najnovejše postopanje stranke italijanistov je le še bolj zmedlo že itak dosti nejasni in nenaravni položaj, v katerem se nahaja Reka proti materi zemlji Hrvatski, katere integrujoč del je, in proti Ogorski, kateri se je začasno utelesila.

Kakor v vseh naših primorskih mestih, po-

čenši s Trstom pa do najmanjšega, ugnezdilo se je italijanstvo na Reki globoko v slovansko prebivalstvo. Trgovina prešla je po malem v roke Italijanov ali domačih renegatov in le malo je bilo zavednih Slovanov v vrsti baš v teh krajih najvažnejšega faktorja. Vlade pred uvedenjem dualizma neso storile prav ničesar, da bi zabranjevale razširjevanje italijanstva.

Saj vidimo še dandanes, kako težko se je boriti probujajočemu se slovanstvu v teh pokrajinah za vsako mrvico narodnih pravic. Tako se je potujčila tudi Reka, ki je prvotno bila hrvatska, vedno bolj in potisnil se je hrvatski živelj v javnem življenji popolnoma nazaj. Odkar je zavladal dualizem, postalo je stanje Reke še bolj komplicirano, a zato se hrvatski živelj ni ojačil. Kjer je prej pritiskala nanj samo italijanska sila, tam se jej je pridružil še madjarski pritisk, kakor se je to pokazalo baš pri omenjenih dogodkih iz najnovejše dobe.

V svoji interpelaciji je Barčič naglaševal, da Reka ne samo po narodnosti in etnografiji pripada Hrvatski, nego da je tudi hrvatski sabor l. 1882. proglasil pred svetom, da je Reka del Hrvatske ter da famozni §. 66. nagodbe s priklopljeno krpico ne more prejudikovati temu pravu Hrvatske.

Niti prilepitelji one krpice neso imeli poguma, da bi napravili „tabula rasa“ s hrvatskim pravom na Reki ter so pustili in suspenso rešitev tega uprašanja. Razpravljal je na široko nagodbo ter rekel, da gledé Reškega uprašanja je madjarska zvestoba pokazala se prava puniška zvestoba. Po omenjenem dodatku k §. 66. nagodbe je Reka z okrajem „separatum sacrae regni coronae adnexum corpus“. Izvirni tekst §. 66. nagodbe eskamotiral se je s krpico, krpica se je eskamotirala s provizorijem od leta 1870., a provizorij z naredbo od leta 1871.

Na Reki ni ostalo drugo nego kraljevsko sodišče, kraljevska županijska oblast in kraljevska hrvatska gimnazija. A še proti tem zavodom počeli so delovati Madjari, da jih odstranijo. Pri sodišču je službeni jezik itak italijanski, druga in tretja instanca pa, ki sta bili prej v Zagrebu, sta zdaj v Budimpešti. Tako imamo samo še kr. hrvatsko gimnazijo in cerkev, ki je podrejena oblasti senjskega škofa.

Ta relikvija hrvatskega prava na Reki je trn v očesu ne toliko madjarski nego italijanski stranki na Reki, posebno onim pridošlicam, ki so se naselili iz iredentnih strani Istre in Tirolskega, ki hoté izrediti iz Reke poslednji živelj hrvatski ter utisniti s pomočjo ogerske vlade Reki izključno italijansk iznačaj. Ogorski državniki morajo priznati fakt, da so prišli do današnjega položaja na Reki samo vsled popustljivosti prejšnjih hrvatskih saborov, ker drugače bi bila Ogorska si mogla Reko pridobiti samo s silo, s tem pa bila onemogočila vsako sporazumljenje s Hrvatsko.

Akopram je po pristranskem in znano krivičnem ljudskem štetju se naštel na Reki 9000 Hrvatov, nemajo ti niti jedne ljudske šole, povsod se šopirita italijanski ali madjarski jezik, nikjer se ne predava hrvaščina kot obligatni predmet.

Razjašnjeval je obširno, kako se odtuja je hrvatski narod in je razjasnil vse krivice, katere se gode hrvatskemu življu, ki se napada celo na javni ulici, kakor se je to godilo ob priliki navzočnosti kralja in pozneje, ter stavil konečno interpelacijo na vlado: Hoče li ban in vlada zahtevati, da se spoštujejo prava Hrvatov na Reki? Uprašal je vlado, kako stališče zavzame vlada in je li hoče čuvati in ščititi Reško gimnazijo?

Ko bode odgovoril ban na to interpelacijo, bomo zopet imeli priliko baviti se s tem uprašanjem.

Državni zbor.

Na Dunaji dne 27. novembra.

Državnozbornske seje so zdaj koncem zasedanja, kar dan na dan, a utrujenost vse zbornice je razvidna iz tega, ker proračun fin. ministerstva neče prav izpod rok.

24. sejo tek. zasedanja otvoril je prvomestnik Smolka včeraj ob 10¹/₄ uri predpoludnem. Ministerska klop bila je slabo zasedena, tembolj pa klop vladnih zastopnikov.

V obravnavo se vsprejme takoj na dnevnem redu stoječa točka: nadaljevanje podrobne obravnave o proračunu za leto 1892. K besedi se oglašijo contra posl. Pfeifer, Rogl, Tekly, Gessmanu in Schlesinger, pro: posl. Raunner, Schorn, Turnher, Garnhait.

LISTEK.

Kneginja Ligovska.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov. Vrbancov.)
(Dalje.)

Pečorin sam ni vedel, kaj je govoril. Ko se je dobro zavedel, je, misleč da je kaj neumnega povedal, naredil nekako hladen, prisiljen obraz. Kneginji se je zdelo, da je s to frazo hotel povedati, da je njegov prihod nekako prisiljen, neprosto voljen. Naredila je tudi prisiljen obraz. Lica hotela so se jej zažariti, pa obrnila se je proč in rekla nekaj debelemu gospodu. Ta se je zasmejal in glasno izpregovoril: O, da! Potem je povabila Pečorina, da naj sede, usele se na prejšnje mesto, knez je pa vzel zopet časopis v roko.

Kneginja Vera Dimitrijeva bila je dvaindvajsetletna ženska, rumenolaska, s črnimi očmi, kar je dajalo njenemu obrazu nekako originalno mičnost, na ta način se je močno ločila od drugih žensk, kar je uničevalo primerjenja, ki bi morda ne bilo njej v korist. Krasotica ni bila, četudi so poteze njene bile dovolj pravilne. Njen podolgast

obraz bil je popolnoma atiški, njena polt pa nenavadno čista. Zaradi neprestane spremenljivost fiziognomije svoje ni vsem dopadala in ne vselej. Ta fiziognomija se tudi ni popolnoma ujemala z njenimi precej ostrimi potezi. Človek, ki se je navadil slediti za temi hitrimi premembami, je pa mogel zaslediti v njih redko živost srca in pa razdražljivost živcev, ki dela toliko veselja pazljivemu ljubovniku. Njen život je bil gibčen, njena gibanja počasna, hoja enakomerna. Ko bi jo bili videli prvi pot, rekli bi bili, če ste bistroumen in skušen opazovalec, da je ženska trdnega, odločnega in hladnega značaja, verujoča v lastno prepričanje, pripravljena žrtvovati srečo načelom, ne pa samim besedam. Videč jo pa v trenutku strasti in razburjenja rekli bi pa vse drugo, ali najbrž bi niti ne vedeli kaj reči.

Nekaj minut sedela sta Pečorin in ona drug proti drugemu obrnena in molčala, ker sta bila oba nekako v zadregi. Debeli gospod, ki je bil po nekaki naključbi baron, porabil je ta čas, da je pojasnil na drobno njegove rodbinske zveze s pruskim poslanikom. Kneginja je z raznimi uprašanji jako zvito napoljevala barona, da je svoje pripovedovanje

bolj raztegnil. Žorž upiral je oči v Vero Dimitrijevo in se zastoj prizadeval uganiti tajne misli njene. Njene oči so se sedaj pomračile, sedaj zopet zasvetile, ustna so se sedaj smejala, sedaj pa zopet stiskala, lica so jej sedaj zarudela, sedaj pa zopet pobledela. Kaj je vzrok temu vznemirjenju? Morda kak domač prepir, ki je bil pred njegovim prihodom, kajti jasno se je videlo, da knez ni pri volji, morda pa tudi veselje in razburjenje začenja joče se ali pa le na novo se vznemirja joče ljubezni do njega; znabiti pa neprijetno čustvo, da se je sešla s človekom, ki je poznal nekatere tajnosti njene, kateri je imel pravico in je morda tudi pripravljen jej kaj očitati . . .

Pečorin, ki ni bil vaje razlagati ženskih pogledov in čustev v svojo korist, mislil je poslednje . . . Iz pomora je sklenil pokazati, da je on pozabil preteklosti in se veseli sreče njene . . . Pa nehote je v besedah njegovih odmevalo razžaljeno samoljublje. Ko je on spregovoril, se je kneginja nakrat obrnila od barona . . . in ta je umolknil z odprtimi usti, kajti hotel je ravno izustiti najvažnejši in najprepričevalnejši zaključek dokazovani svojih.

Posl. Pfeifer toži o nepravilnem odmerjenju in izterjevanju neposrednih davkov na Kranjskem, posebnost glede pridobninskega in prihodninskega davka. Razdelitev davka, na način, da se poveča v ubožanih okrajih, v katerih razsaja trtna uš in je na stotine družin brez živila, je pač napačna. Z ozirom na svojo, spomladi stavljeno interpelacijo, odgovoriti mu je, da odgovor vlade ni bil primeren odnošajem. Zaupni možje, cenilec, čisto neso povsem neomadeževani ljudje in ne uživajo običnega zupanja. Uradi sami pretijo celo občinam, ki se potezajo za revne, neopravičeno obremenjene občane. Treba bi bilo inace ceniti, kakor je sedaj navadno, kajti marsikaj, kar danes statistiki naštevajo na popirji, se v istini niti ne nahaja. Niti bi se ne smeli najboljši dohodki v času leta jemati merilom. Govornik predlaga resolucijo: „Vlada se povabi, da poskrbi avtentično izvestje letnih cen vseh stvari, ki pogajajo jednolično obračunjenje zemljiškega dohodka, oziroma, da predloži zakonski načrt in ga deželni odbor in kmetijskim družbam, oziroma deželni kmetijskim svetom v oddajo svojega mnenja objavi.“

Z ozirom na Plenerjev predlog in Pattaijev pristavek izjavi, da je njegovo in ostalih slovenskih poslancev stališče ono, ki z olajšavo nižjih in obremenjenjem višjih davčnih vrst skuša kompenzacijo v zakonu samem dobiti. Ker se resolucija dovoljno podpre, izroči se proračunskemu odseku.

Naslednji govornik posl. Raumer poudarja, da so davki nepravilno razdeljeni in da nekoji razredi ljudstva mnogo bolj bremenijo nego ini, nasprotno pa uživajo mnogo manj dobrot s strani javnosti nego drugi. Posl. Rogl želi preustroja zemljiškega davka, utemeljuje glasovanje konservativcev proti Plenerjevemu predlogu s potrebo jednake razdelitve davkov in izraža končno upanje, da se bode vlada pri prihodnjem preustroju davkov ozirala tudi na seljake.

Sekcijski načelnik Böhmer odgovarja posl. Pfeiferju, da vlada popolnoma priznava potrebo normalnega cenika v pregled zemljiškega katastra. Peča se tudi že dalj časa s tem uprašanjem, in se sedaj dogovarja z ministerstvom za poljedelstvo, da na ta način nastavi osnovne določbe, po katerih se bode normalni cenik uvel. O tožbi posl. Pfeijerja radi nepravilnega odmerjanja neposrednih davkov in o pomankljivosti naprave zaupnih mož, vidi se mu utemeljena izjava, da naprava, kakor se je doslej izvajala, proužroča mnogo krivic a isto tako ve, da na podlagi sedanjih postav inace delovati ni možno. Popolnoma tega i vsa prizadevanja ministerstva odpravila ne bodo. Zaupnim možem se odločijo seveda tudi že kaznjeni možje, ki so pa večinom po svoji kazni bili že voljeni v kak zastop. Finančna uprava pa tudi natančnejših izvestij ne more delati in se v takem slučaju res ozira na to, li ima tak mož zaupanje pri svojih soobčanib, ki so ga kljub kazni volili v kak zastop, kar smatra dokazom zaupanja.

Posl. Schorn želi preustroja zemljiškega in hišnega davka. Vsakemu preustroju pa mora služiti preosnova zemljiškega katastra kot merodajni temelj. Z ozirom na vedno rastoče zadolženje posestnikov stavi resolucijo, vsled katere bi se skupni

„Kneginja,“ rekel je Žorž, „oprostite, jaz Vas še nesem pozdravil s kneževskim . . . naslovom! . . . Pa verjemite mi, da sem baš zaradi tega hitel, da imam čast Vas videti . . . ali ko sem prišel semkaj, me je tako iznenadila premena, ki se je zgodila z Vami, da priznavam . . . pozabil sem uljudnosti dolžnost“ . . .

— Postarala sem se, kaj ne, — odgovorila je Vera in nagnila glavo na desno stran.

„O, Vi se šalite! Mari se ljudje starajo v sreči . . . nasprotno, Vi ste se jako popolnili, Vi . . .“

— O, seveda sem jako srečna, — posegla mu je kneginja v besedo.

„To se občno govori; mnoge mlade devoyke so Vam zavidne . . . Sicer ste pa tako pametni, da ni bilo mogoče drugače, da ste tako dobro izbrali . . . Vsi ljudje proslavljajo ljubeznivost, um in nardarjenost Vašega soproga . . .“ (Baron je prikinjal z glavo.) — Kneginja se je skoraj zasmejela, ali nakrat se je zopet pojavila nevolja na njenem obrazu.

— Jaz Vam vrnem poklon s poklonom, monsieur Pečorin . . . Vi ste se tudi na bolje premenili, (Dalje prib.)

dolgovi soposestnikov jednega posestva pravno razdelili.

Obpravna o neposrednih davkih se na to zaključila in se točka po priporočilu poročevalca Mauthnerja vsprejme.

V nadaljnjem se obravnava o zakonu glede višine odločnih obrestij pri neposrednih davkih in pristojbinah in se vsprejme po objavljeni posl. Koschinnegga, ki dokazuje, da sedaj stoprav i vlada sama ne pobira višjih obrestij, kakor so dovoljene postavno (5%), odkar je s tem zakonom sklenila mesto 1.5 kr. le 1.3 kr. obrestij na dan računati od 100 gld.

Na to sledi v obravnavi točka proračuna: posredni davki. Posl. Polzhofer toži, da se pri točenju zahtevajo preveliki davki in želi, da se ta doklada premeni v zvišanje konsumnega davka potom povečanja davčne cene za hl. 100% alkohola od 35 gld. na 36 gld.

Posl. Neuwirth meni, da se posredni davki zvečati ne morejo, pač pa bi se našel drug vir dohodka. Moč voda, ki so v Avstriji državne, rabila se bode v prihodnjih rodovih posebnost za napravo električne moči. Država naj si na kak način skuša ohraniti in zagotoviti s tem svojim pravom zvezane vire velikanskega dohodka, ki bi daleko presegal druge dohodke.

Sekcijski načelnik Baumgartner izjavi, da se bode oziralo na besede predgovornika.

Posl. Lang govori o kaznih, ki se varilcem žganja in piva nalagajo. Opisuje vohunsko zasledovanje s strani finančnih stražnikov, kot posledico velicega daru in navaja, da se to le malim varilcem in žgalcem dogaja, mej tem ko veliki podmitijo iste stražnike, da jim gledajo skozi prste.

Posl. Pfeifer k faktušnemu popravku odgovora načelnika Böhma izjavi, da oni zaupni možje, katere je on navajal, po prestali kazni niso opravliali nikake službe kot člani kaknega zastopa.

Na priporočilo poročevalca Mengerja se tudi ta točka vsprejme in se na to ob 1/25. uri po poludne seja zaključila.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. novembra.

Državni zbor.

Imunitetni odsek državnega zbora razpravlja zakonski načrt, ki ustanovlja, da naj tiste kazenske zadeve, katere se niso mogle vršiti zaradi imuniteti poslancev, ne zastarajo, dokler je dotičnik poslanec. V debati, ki se je vnela zaradi te stvari in katere so se udeležile vse stranke, se je sklenilo, da je končna rešitev odložiti do prihodnje seje. V legitimacijskem odseku razpravljalo se je v nekaterih volitvah. Volitev grofa Auersperga, poslanca veleposestva kranjskega, se je brez ugovora odobrila. Glede volitve dr. Laginje predlagal je posl. Wiedersperg, da je poročanje izročiti posl. dr. Ferjančiču. Nemec Weeber se je temu protivil in predlagal posl. Abrahamowicza. Ker pri štirikratnem glasovanju ni prišlo do jedinstva, odložilo se srečkanje. Poročevalec bode Abrahamowicz. Tudi glede volitve dalmatinskega poslanca Masovčiča se odsek ni mogel zjediniti in se je končno sklepanje odložilo.

Delegacije.

Proračunskega odseka avstrijske delegacije poročilo o izrednih vojaških potrebščinah se je že izdelalo in se bode zdaj odsek poprijel proračuna za skupno mornarico. Minister vnanjih zadev povabil je obe delegacije na diner, kateri je bil včeraj. V skupni banket obeh delegacij bode dne 3. decembra. — Poslanec Zallingerja ostri proti Italiji naperjeni govor v delegaciji, v katerem je zahteval ponovljenja papeževe posvetne vlasti, ni naredil pričakovanega utiska. Celo somišljenika Zallingerjevi, Demel in grof Falkenhayn, sta se v tej stvari zelo previdno izrazila, grof Kalnoky pa je izrečno naglašal, da je rešitev rimskega uprašanja, kakor se navadno zove želja vatikana, pridobiti sv. očetu posvetno vlado, povsem notranja zadeva Italije — Vladni listi so jako nezadovoljni, da je posl. Zallinger to zadevo spravil v razgovor, ker sodijo, da bi to utegnulo slabo vplivati na razmerje mej Italijo in Avstrijo, ki sta obe v trojni zvezi.

Iz Zagreba

javlja se nam, da bode stopil v pokoj tajni svetnik in predsednik stola sedmorice dr. Livij Radivojevič, a da pride na njegovo mesto sedanjí načelnik naučne uprave hrvatske, dr. Spevec, na tega mesto pa profesor Zagrebške vseučilišča dr. Izidor Kršnjavi. — Ta mož gotovo ni sposoben za toli važno mesto. Bivši slikar, ki pa ni mogel priti do pripoznanja, stekel si je menda v Rimu doktorsko dostojanstvo in postal profesor cerkvene umetnosti v Zagrebu, k čemur mu je po-

magal Strossmayer. Kršnjavi, videč, da nima Strossmayer več tolikega upliva kakor nekdanj prestopil je v tabor Madjaronov in je sedaj odločen, pristaš bana — dokler ne pride kdo drugi na krmilo.

Vnanje države.

Rumunski prestolni govor.

Prestolni govor, s katerim je rumunski kralj otvoril novo zasedanje narodne zbornice, oglašja, da je zveza mej dinastijo in narodom postala še trdnjša in srčnejša nego je bila doslej. Razmerje mej Rumunijo in drugimi evropskimi državami je povsem dobro in osigurava mir, kateri je deželi zelo potreben. Krasni in prerčni vsprejem kralja v Berlinu in v Monzi svedoči, da se je povzdignil ugled države. Finance so dobre in vlada namerja vsled tega zgraditi več, že davno potrebnih železnic ter tudi za vojsko žrtvovati kar treba, da bode dostojna Rumunije. Previdnost in temna stilizacija prestolnega govora vzbujajo občno začudenje.

Nemški državni zbor.

Pri razpravi o proračunu, oglašil se je posl. Rieker ter omenil mej drugim poročila nekega lističa, ki je zatrdil, da namerava državni kancelar Caprivi odložiti svoje dostojanstvo. To je dalo povod Capriviju, da se je o vnanji politiki nemški jako obširno izrazil. Naglašal je, da je želja, vzdržati in ohraniti evropski mir vseobčna, a da se to ohrani, treba v prvi vrsti odkritosrčnosti. — Kronstadtski dogodki ne morejo biti vzrok vznemirjenosti, zlasti ker je ruski car vseskozi miroljuben. Vrh tega ni nobena vlast tako močna, da bi se upala provocirati vojno. — Vzlic temu pa bode oboroženi mir trajal še dolgo in mirovni kongresi ne bodo v tem oziru ničesar premenili. Dobro je le to, da je dolžnost vojaškega službovanja obča, ker to ojačeva željo narodov po miru. — Zagarjal je nadalje nemško-angleško pogodbo glede afriških kolonij in glede Helgolanda in poudarjal, da napreduje „asimilacija“ Alzacije in Lotaringije tako uspešno, da bode za nekaj „generacij“ gotovo dovršena. — Glede imenovanja prelata Stablewskega izrazil se je Caprivi ugodno, rekoč, da je to imenovanje posledica tendence, zbirati ne pa odbijati. — Nadalje govoril je o „vojaškem pesimizmu“ in rekel, da ima vsak list kakagega častnika za vojaškega korespondenta, ki končuje vznemirjajoče svoje članke s frazami, s tem pa le škoduje ugledu vojske. Ti pisarji so navadno slabo poučeni in od tod njih pesimizem. Noben narod na svetu nima za slučaj vojne tako ugodnih chance kakor Nemčija. Trojna zveza je povsem zanesljiva. Množitev ljudstva je povod, da premišlja vojna, uprava, ne bi li kazalo pomnožiti vojne svoje sile. — Tudi dislokacije ruske vojske ob nemški in avstrijski meji vzbujajo vznemirjenje. Avstrija in Nemčija storila sta pa tudi svojo dolžnost in imata več vojev ob meji kakor Rusija. Nemška politika je na trdni podlagi, ker se naslanja na izborna vojsko in na ves narod. Taka sredstva so zadostna varovati ugled in veljavo Nemčije.

Kineški nemiri.

V Kini so nastali resni nemiri, ki pa niso več samo proti tujcem nego tudi proti vladi naperjeni. Govori se celo, da je ustaška vojska na potu proti Pekingu. Razni listi trde, da so tega ustanka v prvi vrsti krivi nestrpni francoski jezuiti.

Dopisi.

Z Dunaja 28. novembra. [Izv. dop.] O političnem položaju se nam poroča:

„Akopram so odnošaji mej Poljaki in nemško levico nekoliko napeti, bode vender vlada skušala ju spraviti in si iz obeh strank urediti večino, ker brez večine vladati ne more. Faktično je, da so Mladočehi priznani jeziček na tehtnici zbornice — danes, in istotako istinito je, da bi tudi Hohenwartovci in Poljaki radi sklenili z njimi zvezo, da bi ti izpustili nekatere svojih zahtev. Tudi vlada bi v to dovolila. Ker pa Mladočehi izjavljajo, da hočejo tirati „politiko proste roke“ in nočejo opustiti nobene svojih zahtev, večine na desnici ustvariti ni možno.“

Vsled potrebe vladati z večino, poravnalo se bode tudi sedaj za desnico toli ugodno ostro razmerje mej Steinbachom in Plenerjem in ustvarila večina z levico.“ Tako sodijo tukaj o položaji.

Iz Celja 27. novembra. [Izv. dop.] (Iz pred sodišča.) Poročali smo Vam pred več meseci o dveh razsodbah, s katerima je bil g. drd. Ivan Glaser, odvetniški kandidat, pravomočno obsojen zaradi prestopka proti telesni varnosti, storjenega bajč proti trgovskemu pomočniku Benezaku o priliki, ko so se dne 8. marca t. l. vračali Celjski Slovenci z volilnega shoda v Vojniku.

Ker se g. drd. Glaser imenovanega komija niti dotaknil ni, kar je bilo dokazano že v prvotni razpravi po izpovedbah odličnih prič, katero je obtoženec za-se navedel, prosil je za obnovo kazenskega postopka ter zahteval zaslišanja cele vrste daljnih prič.

Vse te priče so v soglasji z že prej zaslišanimi pričami potrdile, da se g. drd. Glaser pretepa ni udeležil.

Vsled tega se je z razsodilom c. kr. mestnega deleg. okrajnega sodišča z dne 3. novembra 1891, št. 4595 (sodnik dr. Toplak) dovolila zahtevana obnova kazenskega postopka.

Vkljub tako jasnemu in po novih poizvedbah še pomnoženemu dokaznemu materijalu uložil pa je c. kr. državnopravniški funkcionar proti temu razsodilu pritožbo; ali c. kr. okrajno sodišče je to pritožbo z ozirom na določbo § 480 kaz. pravnega reda kot nedopustno zavrglo.

Na to se je proti drdu. Ivanu Glaserju uvedeni in potem obnovljeni kazenski postopek vsled odstopa državnega pravdnika od kazenskega pregona ustavil.

S tem je torej končana pravda, iz katere je razvidno, kako težko stališče imajo Celjski Slovenci.

Kaj bodo rekli k temu izidu oni Celjani, ki so se v svoji zagrizenosti že veselili slabih posledic, ki bi bila imela ta obsodba za obsojenca, ko bi bila postala pravomočna?

Od Kolpe 25. novembra. [Izv. dopis.] Veselica, katero je priredila v nedeljo 22. t. m. mlada pa lepo se razcvitajoča Viniška čitalnica, privabila je lepo število gostov v prijazno Vinico. Posebno bližnja Hrvatska odzvala se je jako častno. Mej odličnimi zastopniki bratskega nam naroda, opazili smo visokorodna gospoda grofa Vojkfyja in barona Salisa, še izza čitalniškega otvorenja nam v dobrem spominu stoječega velečestitega gospoda župnika iz Bosiljeva, z gospodom kapelanom, mnogo gospodov učiteljev, odposlanca Vrbovske čitalnice itd., pa tudi naš starodavni Črnomelj bil je dobro zastopan.

Že pred napovedano uro bila je prostorna dvorana, katero je okrasil neutrudni gosp. Reich z ličnim odrom, napolnjena domačega in tujega občinstva, ki je težko pričakovalo, da se vzdigne zavesa.

Z jedrnatimi besedami pozdravil je mnogozasluzni predsednik gosp. Lovšin zbrano občinstvo, dokazujoč, da tudi Slovani, kojega je krvoločni Turčin toliko stoletij trpinčil in zaviral v kulturnem razvoju, stopa zmagonosno na dan in se zamore ponosno meriti z drugimi narodi. Živahno odobravanje pričalo je, da je govoril vsem iz srca. Druga točka „Kitica slovanskih pesmi“ pele so Viniška dekleta ljubko. Tretja točka bila je deklamacija Gregorčičevega „Rabeljskega jezera“ — katero je izborna izvela dražestna gospodičina Dragica iz Dragatusa. Škoda, da je bila vsled prehlajenja nekoliko pretihega glasu.

V četrti točki „Bob iz Kranja“ nastopile so, izvzemši g. predsednika, ki je bil v maski in igri izvrsten Grabež, same nove moči, ki niso bile še nikoli na deskah, pomenjajočih svet. Tomaža želeli bi večkrat na odru videti — jako dobro rešili sta Polonica in potinja Nežika svoji ulogi. Tudi Matiče zadostil je, — kot ljubimcu priporočali bi mu več živahnosti. Splošni učinek igre bil je dober — vsa čast torej igralcem osobite pa gosp. režiserju za njegov nemali trud.

S tem končan je bil oficijelni del in začela se je prosta zabava, ki je postala jako živahna. Mej lepim petjem slovenskih in hrvaških pesmi ter iskrenimi zdravicami od bratske hrvaške in naše strani, minile so prehitro nepozabne nam urice — in v ranem jutru ločili smo se s srčno željo, da se kmalu zopet vidimo.

„Matica Slovenska“.

90. odborova seja v sredo dué 25. nov. 1891. l.

(Konec.)

Za letošnje leto je doslej uplačalo udajno 1721 letnikov.

Od zadnje odborove seje je pristopilo društvu na novo 77 društvnikov, in sicer 1 ustanovnik (izmej letnikov) in pa 76 letnikov, namreč:

A. Kot ustanovnik:

Dr. Glančnik Jernej, odvetnik v Mariboru.

B. Kot letniki:

1. Bajec Jakob, ekspozit v Šmihelu. 2. Bralno društvo v Cvenu. 3. Bralno društvo v Kostanjevici. 4. Coriary Anton, učitelj v Podkloštru. 5. Čenčič Josip, c. kr. brz. načelnik v Pazinu. 6. Černelč Fr., učitelj v Črešnjevci. 7. Čitalnica narodna v Glinjah na Krškem. 8. Dr. Dereani Julij, deželni okrajni zdravnik v Kamniku. 9. Drganc Mate, trgovec in posestnik v Baniji. 10. Dermastija Ivan, bogoslovec v Gorici. 11. Dukič Fran, c. kr. okrajni sodnik v Bolcu. 12. Ferjančič Franc, kaplan v Trnovem. 13. Fischer Andrej, kaplan v Šoštanju. 14. Frančiš-

kanski samostan v Karlovcu. 15. Gabrijelčič Mih, c. kr. okrajni sodnik v Podgradu. 16. Golotnik Fr., zasebnik v Mariboru. 17. G. Fr., dijak v Gradcu. 18. Grašek Janko, trgovec in posestnik v Kamniku. 19. Hočevar Anton ml., usnarj v Novem mestu. 20. Jakončič Anton, zasebni uradnik v Gorici. 21. Jelenc Vatroslav, trgovec in posestnik v Karlovcu. 22. dr. Kadlec Karol, tajnik „Nar. divadla“ v Pragi. 23. Kajzel Peregrin, trgovec in mestni odbornik v Ljubljani. 24. Kenda Ivan, učitelj pri sv. Luciji. 25. Kete Mate, trgovec v Karlovcu. 26. Kitak Jakob, kapelan v Šoštanju. 27. Kokolč Franjo, c. kr. višji davkarski nadzornik v Pazinu. 28. Kolbesen Rudolf, trgovski pomočnik v Središču. 29. Komac Adolf, učitelj v Bolcu. 30. Korošec Josip, učitelj v Jesenicah. 31. Kovač Anton, žel. gostilničar v Št. Petru. 32. Kragelj Valentin, kapelan v Bolcu. 33. dr. Kraut Alojzij, odvetniški koncipijent v Ptuj. 34. Kyovsky Avgust, c. kr. geometer v Št. Petru. 35. Lapajne Karolina, trgovka in posestnica v Idriji. 36. Lapusch Josip, trgovski poslovodja v Logatcu. 37. Lesjak J., učitelj v Rušah. 38. Ljubša Matija, c. kr. kazn. duhovnik v Karlovi. 39. M. J., dijak v Ljubljani. 40. Mladič Ivan, uradnik v c. kr. finančnem ministertvu na Dunaju. 41. Možek Marija, posestnikova soproga v Gradcu. 42. Nemanič Ivan, administrator na Vrhu nad Idrijo. 43. Nessler Matija, župnik v Galiciji na Koroškem. 44. Obrtni učenci v Gradcu. 45. Okoren Martin, markêr v Novem mestu. 46. Opeka Mihael, stud. theol. v Rimu. 47. Pavlinič Marko, posestnik v Ptuj. 48. Pečenko Franc, občinski tajnik v Bolcu. 49. Pintar Anton, trgovec v Kamniku. 50. Pirtošek Davorin, bogoslovec v Mariboru. 51. Pišl Ivan, učitelj v Sevnici. 52. Plevaneč Ivan, župnik v Soteski. 53. Pogačnik Alojzij, trgovec in posestnik v Cirknici. 54. Primožič Matej, c. kr. sodnijski pristav v Podgradu. 55. Pakmeister Jakob, učitelj v Vitanju. 56. Rajčević Franc, kapelan na Brezovici. 57. Rodošek Anton, župnik pri Sv. Martinu. 58. Rozman Florijan, učitelj v Krškem. 59. Seebacher Jakob, vikar v Apačah. 60. Sila Svitoslav, učitelj v Rodiku. 61. pl. Sladovič Simon, lekar v Novem mestu. 62. Stanič Jos., odvetnik v Tolminu. 63. Starč Julij, tovarnar in posestnik v Kamniku. 64. Stiasny Ludovik, učitelj v Kamniku. 65. Šaja Anton, zasebnik na Baniji. 66. Šola narodna v Gornjem gradu. 67. Šorli Matija, c. kr. višji poštni oskrbnik v Ljubljani. 68. Štingel Franc, kapelan v Svecih. 69. Toman Ivan, kapelan v Gornjem gradu. 70. Trošt Ivan, vodja car. urada v Korminu. 71. Vintar Josip, kapelan v Št. Lenartu na Koroškem. 72. Vošnjak Ivan, veleposestnik v Šoštanju. 73. Wessner Josipina, učiteljica pri Sv. Miklavžu. 74. Zalaznik Viktor, c. kr. poštar v Št. Petru. 75. Zupančič Dragotin, knjigovodja v Št. Petru. 76. Žagar Josip, kapelan v Starem trgu pri Poljanah.

Domače stvari.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek 1. dan decembra 1891. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznanila predsedstva. II. Obljube meščanov. III. Volitev dveh članov mestnega šolskega sveta na dobo 6 let. IV. Policijskega odseka poročilo a) o patrijotičnega deželnega pomočnega društva prošnji, da se mu prepusti o vojnem času mestna bolnica za silo; b) o kožedirca Ljubljanskega prošnji, za določitev pristojbine od onih ujetih psov, kateri se vrnejo gospodarjem po naročilu magistratovem; c) o mestnega zastopnika Antona Kleina samostalnem predlogu glede skladišča za drva. V. Stavbinskega odseka poročilo: a) o nekem prizivu v stavbinskih stvarih; b) o določitvi stavbinskih črt in cest na zdanje deželne bolnice zemljišči; c) o deželnega odbora zahtevi glede gradnje kanala od projektovane nove deželne bolnice; d) o določitvi stavbinske črte pri bolnici; e) o Dečmana Antona ponudbi glede odkupa sveta za novo cesto na Poljanah. VI. Poročilo odseka za olepšavo mesta glede uredbe prostora okoli gledališča in podaljšanja tovarne (Tržaške državne) ceste do Marije-Terezije ceste. VII. Personalia.

— (Imenovanja) Za učitelje na obrtnih nadaljevalnih šolah bili so definitivno imenovani: G. Franjo Pápa, nadučitelj v Škofjiloki; g. Ivan Pezdrič in Jurij Režek, oba učitelja v Kranji.

— (Promocija) G. Emanuel Jagodice, sekundarij na Ljubljanski bolnici, bil je promoviran na Graškem vseučilišči doktorjem vsega zdravilstva.

— (O odgoji našega ženstva) piše nam napredni narodnjak iz Ljubljane: Milo se človeku stori, ko bere, da je naše ženstvo vkljub ponemčevalni vzgoji še vendar tako narodno. Slava mu, trikratna slava! — Z zadoščenjem sem bral Vaš podlistek v sobotnem „Narodu“. Menim, da z menoj vred tudi še kak drug narodnjak. Dal Bog, da se našemu ženstvu „vremena zjasne“ in da dobi venderle „toliko nepotrebno“ višjo deklško šolo. Na delo, rodoljubi, zmagati mora napredek!

— (Slovensko gledališče.) Včeraj predstavljala se je Feuillet-ova drama „Dalila“, a vzlic poštenemu, da ne rečemo požrtvovalnemu trudu igralnega osebja, vzlic krasnim kostumom ni naredila igra onega utisa, kakor smo ga pričakovali. Popolnoma uspela je lepa kompozicija g. Hoffmeistera, katero je pel izvrstni naš tenorist g. Bučar. Več poročali bomo jutri.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri današnji prvi obravnavi zatožena je bila 18letna kmet-ska dekla iz škofjeloškega okraja Marija Soršek hudodeistva detomora. Koj po porodu prišla je novorojeno dete za noge in je udarila z glavo ob steber hišnih vrat, tako da je bilo dete takoj mrtvo. Truplo skrila je na podu pod smeti. Zatožena ne taji dejanja in je obžaluje ter pravi, da je to storilo le iz strahu pred materjo in brati. Obsojena je bila na štiri leta težke ječe, poostreno z jednim postom vsak mesec.

— (Spodnje-Šišensko gasilno društvo) kupilo je od g. dvornega zvonarja A. Samase brizgalnico na kolah, katera je bila razstavljena v dež. izložbi v Zagrebu, za 1000 gld. Vrhu tega je kupila 300 metrov cevi za hidrofor in k temu spadajoče stvari za 488 gld., a kadar bodo dopuščale denarne razmere društva, namerja kupiti tudi orodje za plezalce in je zato nabralo že svoto 60 gld.

— (Proti g. Alf. Folakowskemu) c. kr. okrajnemu živinozdravniku v Logatci, vršile so se — kakor se nam poroča iz zanesljivega vira — v zadevi znanih naših dopisov iz Logatca uradne poizvedbe. Ker je izid teh poizvedeb dokazal, da je bil naš dopisnik napačno poučen in da se g. Folakowski ni v nobenem pogledu pregrešil zoper svoje uradne dolžnosti in zoper svojo čast, — smo lojalni dovolj, da to danes našim čitateljem naznamo.

— (Bralno društvo v Kostanjevici) priredi dne 8. decembra t. l. v svojih društvenih prostorih „Prešernov koncert“ s prav zanimivim vspešnim, ter s sodelovanjem svojega moškega in mešanega zbora. K istemu se vabijo najuljudneje vsi udje. Začetek točno ob sedmih zvečer. Pristop imajo tudi neudje proti ustopnini in sicer za osebo 50 kr. in za obitelj 1. gld. Odbor.

— (Odlikovanje) C. kr. nadračunski svetnik računskega oddelka deželne finančne direkcije v Gradci, gosp. Martin Rissmaul, kateri je dolgo vrsto let služboval pri finančni direkciji v Ljubljani, odlikovan je z vitežkim križcem Franc Jožefovega reda.

— (Umrl) je v Gradci dne 28. t. m. ondotni finančni prokurator J. Sajiz po kratki bolezni. Pokojnik je bil rojen v Vipavi in je služboval kot finančni svetnik svoječasno v Ljubljani, kjer je kot vesten uradnik in ljubezniv značaj gotovo še mnogim v spominu. V politiko se pokojnik ni nikdar utikal.

— (Vinorejsko društvo za ormoški okraj) je ustanovljeno, kakor se nam piše iz Ormoža, in z odlokom vis. c. kr. namestnijske v Gradci z dne 20. t. m. št. 23491 potrjeno. Potreba je bilo temu gospodarskemu koraku tem večja, ker se je že trsna uš vgnezdila v naše lepe gorice; društvo ima posebno tudi nalogo, da podpira društvenike z ameriškim trsjem, katerega se uš ne prime ali katerega uničiti ne more; naloga je važna in imenitna, zato smo si tudi svesti, da bodo vsi zavedni narodnjaki in vinogradniki pristopili k temu društvu in ga podpirali, ker imajo tudi od njega podpore upati; okrajnemu načelniku dr. Geršaku dali so zaupni moške nalogo, naj skliče občni zbor, kateri se bode torej tudi v kratkem vršil; upati je obilne udeležbe, ker to društvo bode vsakemu zavednemu narodnjaku dalo priliko pokazati, da mu je ležeče na blaginji prostega ljudstva in napredku vinoreje našega okraja, katera je po trtni uši v veliki nevarnosti. Torej složno naprej, ker: „sloga jači nesloga tlači“!

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi v četrtek, dne 3. dec. 1891. tretjo redno zborovo sejo v zimskem tečaju 1891/92 s sledečim vspešnim: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo slavnostnega odseka. 4. Poročilo knjižnične komisije. 5. Berilo: „Slovenski abiturienti leta 1890. govori“. 6. Slučajnosti. Local: Kastner's Restauration „zum Magistrat“ I., Lichtenfellstrasse 3. Začetek ob 1/2 8 uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. novembra. Prvega delegacijskega obeda pri cesarji so se udeležili: obe predsedništvi in po 27 delegatov vsake delegacije, dalje knez Hohenlohe, grofje Kalnoky, Taaffe in Szapary, baron Bauer, pl. Szögyenyi in baron Sterneck.

Pariz 29. novembra. Francoski listi poudarjajo mirni značaj Caprivijevega govora in izražajo zadoščenje, da Caprivi v dogodkih v Kronstadtu ne vidi nevarnosti za mir.

Buenos Aires 29. novembra. Vojni minister izdal je ukaz, da se dene v zapor dvajset častnikov, ki so na sumu, da so se udeležili neke zarote proti vladi.

Dunaj 30. novembra. Nadvojvoda Henrik umrl danes zjutraj ob polu deveti uri, ne da bi se bil več zavedel. Agonija pričela se ob 5. uri. Cesar dal uprašati včeraj pozno zvečer in danes na vse zgodaj, kako se počuti bolnik. Istotako tudi vsi nadvojvode in nadvojvodinje. Ob enem umrla njega soproga baronica Waideck, katere mrtvo truplo se je prepeljalo v Palais Rainer in provizorično dejalo na mrtvaški oder. Posebna izdaja uradne „Wiener Ztg.“ poudarja globoko žalost, ki je zavladovala v cesarski hiši po smrti nadvojvode. Žalostna slučajnost, da je ob enem umrla tudi baronica Waideck, pomnožuje sočutje vseh krogov. Posebno na Tirolskem bodo globoko obžalovali smrt nadvojvode, ker je bil on pravi dobrotnik pri vsaki priliki. Trupli obeh pokojnikov prepeljali se bodeta v Bolcan, kjer jih bodo položili s cesarjevem dovoljenjem v nadvojvodsko rakev.

Razne vesti.

* (Velikansko darilo.) Nekdanji veleposlanik na Dunaji grof Duchatel poklonil je mestu Jonzac na Francoskem svojo krasno graščino in jeden milijon frankov v gotovini, da se osnuje zavetišče za starce v departementu Charente Inferieure, kjer ima darovatelj svoja posestva.

* (Gladstonov odstop.) Poroča se, da pojde Gladstone v Italijo, kjer namerava živeti čez zimo. Ako bi se ne okrepljal, ker se je zelo postaral, bode se baje odpovedal javnemu življenju.

* (Pogorelo sodiško poslopje.) V Belem gradu pogorelo je pretekli teden poslopje mestnega sodišča in je pokončan velik del arhiva.

* (Oseminštirideset dnij v viharji.) Parobrod „Scammel“ iz Antwerpena, ki je vozil v Novi Jork, bil je 48 dnij v hudem vrtilcu, ki ga je drvil po valovih. Nastala je lakota na ladiji in so umrli štirje mornarji in več popotnikov.

* (Ladija se je potopila.) V kanalu La Manche potopila se je neka francoska ladija z vsem moštvom. Štiriindvajset oseb je našlo smrt v valovih.

Umrli so v Ljubljani:

26. novembra: Neža Snoj, delavka, 27 let, Florijanske ulice št. 26, jetika.

27. novembra: Vencel Sušnik, bivši gostilničar, 67 let, Truberjeve ulice št. 1, kap.

28. novembra: Elizabeta Dolinar, zasebnica, 40 let, Kongresni trg št. 6, plućnica.

29. novembra: Matilda Florijančič, krojačeva hči, 2 dni, Stari trg št. 11, božjast.

30. novembra: Ivan Jančar, delavčev sin, 7 mesecev, Lončarska steza št. 12, convulsiones.

Loterijske srečke 28. novembra.

V Trstu: 53, 80, 54, 81, 59.
V Linci: 57, 74, 21, 65, 68.

Tržne cene v Ljubljani

dne 28. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8 75	Špeh povojen, kgr.	62
Rež,	6 80	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno :	3
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4 87	Telečje	58
Koruz,	5 30	Svinjsko	54
Krompir,	2 50	Koštrunovo	40
Leča,	11	Pišanec	40
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	187
Maslo,	kgr. 84	Slama,	114
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	54	„ mehka, 4	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. nov.	7. zjutraj	735.6 mm.	4.8° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.9 mm.	5.2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.4 mm.	3.6° C	sl. vzh.	obl.	
29. nov.	7. zjutraj	735.7 mm.	3.2° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	734.0 mm.	5.4° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	735.6 mm.	4.2° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 4.5° in 4.3°, za 2.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 30. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	90.90	—	90.90
Srebrna renta	90.65	—	90.70
Zlata renta	107.50	—	107.50
5% marena renta	101.80	—	101.85
Akcije narodne banke	1000	—	1002
Kreditne akcije	272.25	—	272.75
London	117.85	—	117.85
Srebro	—	—	—
Napol.	9.35	—	9.35
C. kr. cekini	5.60	—	5.59
Novške marke	57.85	—	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178	75
Ogerska zlata renta 4%	—	102	50
Ogerska papirna renta 5%	—	100	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	183	25
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	143	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	219	—

„Lorenc Dek!“ — „4“.

Kdor piše anonimna pisma, je ali strahopetec ali pa bedak. Za „Vas“ velja baje oboje. Vun z besedo! (1048) **Njen mož.**

Tri dobro izurjene (1042—1)

dacarje

vsprejme s 1. januarjem 1892 zakup daca v Črnomlju. Plača mesečno 35 gld. in prosto stanovanje. Kavcije zahteva se 100 gld. — Prijave, v katerih bodi navedeno dosedanje službovanje, doposlati je do 12. decembra 1891 predsedniku Andreju Lacknerju v Črnomlju.

Jutri Triglav.

Našemu vrlemu prijatelju „Drolčku“ k njegovemu imendanu gromoviti „Živio“, da se vsa Špitalska ulica potrese.

(1044)

Nekateri njegovi prijatelji.

Za sv. Miklavža

priporoča

J. Förderl-ova

sladčičarna in pekarna

kakor vsako leto

(1043—1)

veliko izber

raznih finih peciv.

Mejnarodna

PANORAMA

v Ljubljani

na Kongresnem trgu v „Tonhalle“.

Odprta vsak dan od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer. — Ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure dopoldne in od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Ustopnina za osebo 20 kr. 6 ustopnic se dobi za 90 kr. Otroci 10 kr.

Od nedelje dne 29. t. m. do uštete srede dne 2. decembra:

VI. serija:

(986—13)

Pogledi iz Carigrada in Španjske.

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Pisni papir in zavitki v kasetah in zavojih. Četrtnika ali osmerka z naglavnimi okraski ali napisi. Vizitnice, litografirane ali tiskane (najbolj moderna oblika). Vsakovrstne potrebščine za pisarnice ali pisalne mize: podloge za pisanje, tintniki, podstavki za držala, obtežniki, ravniki, sušilni zvitki, pečatila iz proževine, sušilni kartoni itd. itd. Trgovske knjige, kopirne knjige, beležnice, glavne knjige, ozke strazze, folijo knjige, kvart-knjige, kazala, upisne ali povzetne knjige, knjige beležnice, beležnice za perilo. Ljudski koledarji, pisni in stenski koledarji, koledarji za beležke, koledarji z listki in za listnice, žepni in denarnični koledarji, patentovani stebrični koledarji, dijaški koledarji in skladni koledarji v veliki izbiri. (456-15)

DITMAR-SVETILKE

najbogatejša zaloga za vse potrebe razsvetljenja,

pri primeroma neznatni porabi petroleja največja svetilnost.

Palilnik ima svetilno moč 4 do 157 sveč.

MIZNE SVETILKE

STENSKE SVETILKE

VISEČE SVETILKE

LESTENCI

LAMPICE

SVETILNE

STOLPNE SVETILKE s čipkastim okriljem in SVETILKE S STOJALI

R. DITMAR, c. kr. privilegovana TOVARNA SVETILK na DUNAJI, 3/1.

Ditmar-jeve svetilke ima v zalogi vsaka boljša trgovina s svetilkami.

(854—8)